

บรรณาธิการแสดง

EDITOR'S NOTE

เรื่องที่ใครขอปรารภเป็นเรื่องแรกน เป็นเรื่องเก่าแก่เต็มทีสำหรับผู้จัดทำหนังสือ เพราะไม่อาจหาทางเอาชนะหรือแก้ได้ตั้งใจนึก คือเรื่องการพิมพ์และการตรวจรูป ings ทวารสารนี้ได้ถือเป็นนโยบายเคร่งครัดอยู่ตลอดมาว่าจะเสนอผลงานที่ไว้ใจได้มาสู่ท่านผู้อ่าน ในการพิมพ์ทุกครั้งเราก็จัดให้มีผู้ตรวจทานอย่างน้อยที่สุดก็ต้องสามคนเสมอ ทั้งนี้ไม่นับทาง ฝ่ายโรงพิมพ์ซึ่งมีผู้ตรวจทานที่เชื่อถือได้มากอยู่แล้ว แต่กระนั้นยังขอความคลาดเคลื่อน อยู่มิได้ทุกครั้งไป ความคลาดเคลื่อนที่กล่าวขยอมนเกิดขึ้นเพราะความพลาดพลั้งอย่างหนึ่ง อย่างใดเสมอ แต่ความพลาดพลั้งนบางครั้งก็เกิดขึ้นในเหตุการณ์ที่ค่อนข้างจะเป็นปกติ แต่ บางครั้งก็เกิดขึ้นมาอย่างน่ามหัศจรรย์ จึงขอเสนอเหตุผลปกติที่เกิดขึ้นในวารสารปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มาเล่าสู่กันฟังและเพื่อเรียนให้ท่านผู้อ่านได้แก้ไขวารสารฉบับที่ถัดไปเลยเพื่อให้เป็น การถูกต้องต่อไป

เรื่องแรกก็คือ ในหน้าสารบัญในเรื่องพิธีเปิดการสัมมนาพัฒนาผู้บริหารรุ่นที่ 3 นั้น ปรากฏนามของ ๑ พล.๑ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ว่าเป็นประธานในพิธี ซึ่งตามความจริง แล้ว ๑ พล.๑ พลเอกถนอม กิตติขจร เป็นประธาน ดังที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง เท่าที่ได้สอบถาม เจ้าหน้าทีผู้ตรวจทานหลายท่านก็ยืนยันได้ว่าเมื่อตอนส่งรูปสุดท้ายไปโรงพิมพ์นั้นยังมีชื่อ ๑ พล.๑ พลเอกถนอม อยู่ จึงเป็นที่สงสัยจนบัดนี้ว่า ทำไมจึงเกิดมีการดับนามกันเช่นนี้

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ ในเรื่อง Specialism and the Liberal Arts ของ ดร. อุด วัชรเจริญ นั้น ท่านก็ได้แจ้งมาแต่แรกแล้วว่าเรื่องนั้นเดิมใช้เป็นคำแถลงในการประชุมนัก การศึกษาเอเชียที่เกียว โอ ฉะนั้นในการเตรียมร่างส่งโรงพิมพ์ไป ทางกองบรรณาธิการจึงได้ เติมนำข้อความว่า "A Paper Submitted to Keio Conference of Asian Educators, 18-25 October 1960" ไว้ที่ใต้หัวเรื่อง และบรรณาธิการก็ได้ติดกระดาษติดเรื่องไว้เป็นการเตือน ใจด้วย ถึงกระนั้นก็ตามเมื่อวารสารออกมาเป็นรูปเล่มแล้วก็ปรากฏว่าข้อความดังกล่าวหายไป ทั้งหมด ซึ่งยังเป็นความลับอยู่จนกระทั่งบัดนี้ข้อความก็หายไปแล้ว ings ทง ๆ ทขอความอน ก็ไม่เคยขาดไม่เคยหาย

แต่แม้แต่ในฉบับตนเอง ก็ยังมีข้อบกพร่องที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ทันที่ของทุกข้อที่
 หนังสือจะถึงมือผู้อ่าน คือในบทความเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างวัยและการแจกแจง
 การเป็นย่านชุมชนและชนบทกับระดับความเจริญทางเศรษฐกิจ" ของอาจารย์วิชิต
 แสงทอง ซึ่งท่านผู้เขียนได้หมายเหตุไว้ในหน้าแรกว่า "ขอขอบคุณ คุณชานินทร์ อภัย
 แห่งกองสำมะโนและสำรวจ สำนักงานสถิติกลาง ที่ได้กรุณาคำแนะนำค่าสหสัมพันธ์ให้
 หน่อย" นั้น ในระหว่างที่มีการพิมพ์ต้นฉบับใหม่เพื่อเตรียมส่งไปโรงพิมพ์ ข้อความตอน
 เหนือขาดหายไปโดยไม่มีผู้ใดทันสังเกตเห็น กระทั่งบทความพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว
 เย็บเข้าเล่มแล้ว

ดังนั้นทางกองบรรณาธิการวารสาร จึงใคร่ขอประทานอภัยจากท่านผู้นามข้างต้น
 ในความขาดตกบกพร่องครั้งนี้นด้วย

เมื่อหันมาถ่วงถ่วงทีควรจะเป็นข้อดีที่ใคร่ขอแจ้งให้ท่านผู้อ่านทราบ กับขอยุ่หลายเรื่อง
 ด้วยกัน ในประการแรกทีเดียวทางวารสารใคร่แถลงนโยบายเกี่ยวกับเรื่องราวดังกล่าวลงใน
 วารสารเป็นการเพิ่มเติมอีกสองประการ คือทางวารสารใคร่จะสนับสนุนบทความทางวิชาการ
 ที่มีลักษณะเป็นการวิจัยมูลฐาน (Basic Research) ซึ่งถ้าจะตีความอย่างง่าย ๆ ก็ได้แก่
 บทความที่เป็นผลจากการค้นคว้าวิจัยเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ
 ในลักษณะวิชาต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงว่าบทความนั้น ๆ สามารถจะนำไปใช้ได้ผลประโยชน์
 โดยตรงหรือไม่ ทั้งนี้แม้ว่าในการเสนอบทความนั้น ๆ ผู้เขียนอาจจะช่วยแปรความของ
 ข้อสรุปไปยังแต่ก็อาจจะยังมีทางที่ผู้อ่านอื่น ๆ จะใช้ผลการค้นคว้านั้น ๆ ไปตีความหรือ
 นำไปใช้ประโยชน์ทางอื่น ๆ เพราะบทความวิจัยมูลฐานนั้นย่อมมีทางที่จะนำไปใช้ได้หลายทาง
 (Implication) ตัวอย่างของบทความชนิดนี้ที่ปรากฏอยู่แล้วในวารสารฉบับนี้ คือ เรื่องของ
 อาจารย์วิชิต แสงทอง เป็นต้น

ส่วนบทความอีกประเภทหนึ่งที่ทางวารสารยินดีให้ความสนับสนุนเต็มที่ คือการ
 เรียบเรียงกรณีเฉพาะเรื่อง ความจริงเรื่องนทางกองบรรณาธิการได้เคยเกริ่นไว้แล้วเมื่อนำ
 เรื่อง "การศึกษาเฉพาะกรณี การแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ในภาคใต้" ของคุณพ่วง
 สุวรรณรัฐ มาลงในวารสารปีที่ 1 เล่ม 4 บัณฑิตทางวารสารได้รับเรื่องจากอาจารย์สุกิจ

จุดเด่นที่ ช่างกล่าวถึงการใช้กรณีเฉพาะเรื่องในการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ และ
 คุณเด็กร ชินวงศ์ ที่เป็นกรณีเฉพาะเรื่อง การสืบสวนเกี่ยวกับการค้าเฮโรอีน จึงเท่ากับ
 ได้เรื่องที่เกิดจากถึงวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาและการเขียนกรณีเฉพาะเรื่องตามทฤษฎี
 และเรื่องที่จะนำมาเป็นตัวอย่างแก่ท่านผู้อ่านที่ยังไม่คุ้นเคยกับเรื่องชนิดนี้ได้ทราบพอคั่น
 ๒๕๕
 ทงนทเพราะโดยมูฐานแล้งการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์โดยทางตำราแต่อย่างเดียวนิยม
 ไม่เป็นการเพียงพอ จะต้องอาศัยการได้พบเหตุการณ์ตามความจริงด้วย แม้ว่ากรณีเฉพาะ
 เรื่องจะเป็นแต่เพียงประสบการณ์ของผู้คนก็ตาม หากผู้ศึกษาจะศึกษากรณีเฉพาะเรื่องอย่าง
 ตะเยียดแด้ว ก็จะเป็นทางให้ผู้ศึกษาได้มีส่วนพัวพันกับเหตุการณ์ตามความเป็นจริงในการ
 บริหารงานด้วย

ดังนั้นการนำบทความเกี่ยวกับกรณีเฉพาะเรื่องมาลงในวารสารนิตยสารจะได้ประโยชน์
 ต่าง ๆ เป็นอันมาก เพราะเป็นการนำทฤษฎีมาพบกับการปฏิบัติการ นักศึกษาของคณะที่มี
 ประสบการณ์น้อยอยู่ ก็จะได้มีประสบการณ์ยิ่งขึ้น นักศึกษาที่มีประสบการณ์มากแล้ว
 ก็จะได้เผยแพร่ความรู้ของตนออกมาเมื่อเขียนกรณีเฉพาะเรื่องขึ้น และทุกคนก็จะได้อีก
 ช่วยกันซักไซ้ไล่เรียงในทางที่ก่อให้เกิดปัญหาแตกฉานยิ่งขึ้น นอกจากนี้นักศึกษาของคณะ
 จะได้รับประโยชน์แล้ว ท่านผู้อ่านทุกท่าน ท่านผู้ที่มีโอกาสได้มาร่วมในการสัมมนา การฝึก
 อบรมและการประชุมอื่น ๆ ก็จะได้ทราบปัญหาข้อเท็จจริงในการปฏิบัติได้ชัดเจนแน่นอนขึ้น
 แทนที่จะมีคนมาเล่าประสบการณ์ให้ฟังก็กลายเป็นการเล่าที่เป็นลายลักษณ์อักษรมีหลักฐาน
 ประกอบพอที่จะเชื่อถือได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ในโอกาสเมื่อมีผู้สนใจหลายท่านช่วยกันเขียน
 ช่วยกันคิดแด้ว ก็อาจจะได้เรื่องมาหลายเรื่องเพียงพอแก่การที่จะจัดพิมพ์ขึ้นเป็นเอกเทศฉบับไป

การที่กองบรรณาธิการได้ชี้แจงถึงความตั้งใจจะสนับสนุนบทความทางทฤษฎี
 มูฐานและการเขียนกรณีเฉพาะเรื่องทุกประเภทตงนแล้ง จึงมีความยินดีที่จะได้รับเรื่อง
 ท่านองนจากท่านที่สนใจมาเพื่อนำลงในวารสารนิตยสารไป ทั้งนี้ใคร่ขออย่าว่าทางกองบรรณาธิการ
 ยินดีให้ความช่วยเหลือแนะนำอย่างเต็มความสามารถ วารสารตระหนักว่าดังเดี๋ยวนั้นเป็น
 ของแปดทงใหม่สำหรับประเทศไทย แต่หากว่าเราช่วยกันคิดอ่านปรับปรุงไปเรื่อย ๆ โดยคิด
 ว่าเป็นการส่งเสริมซึ่งกันและกัน และส่งเสริมวิทยากรแล้ว ก็คงจะไม่ยากจนเกินไปนัก

นอกจากบทความอื่นเป็นเนื้อหาแล้ว ทางวารสารยังได้พยายามปรับปรุงรูปแบบขึ้น เพื่อให้ใกล้เคียงกับมาตรฐานของวารสารทางวิชาการของต่างประเทศยิ่งขึ้นไปอีก กล่าวคือ ได้จัดให้มีการเรียงหน้าไปตลอดทั้งปี (4 เล่ม) คือแทนที่จะขึ้นหน้าหนึ่งทุกฉบับไปก็เปลี่ยนมาเป็นเล่มใหม่ (Volume) จึงจะขึ้นหน้าใหม่ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการทำดัชนีท้ายฉบับที่ 4 ของปี เพราะห้องสมุดและผู้อ่านหลายท่านอาจจะเก็บวารสาร 4 ฉบับขึ้นเป็น 1 เล่มได้เพื่อให้สะดวกแก่การเก็บเป็นหลักฐานได้ยั่งยืนและสะดวกแก่การค้นคว้าคัดลอกจะแยกเล่มกันหรือมีเลขที่ไม่เรียงกัน

อีกประการหนึ่งทางกองบรรณาธิการจะได้คอยกวดขันให้การอ้างอิง (Reference) เป็นไปอย่างถูกต้องเกณฑ์อันเป็นสำคัญยิ่ง ทั้งนี้ขอเรียนให้ผู้อ่านทราบว่ากฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้กันอยู่นั้นมีหลายแบบด้วยกัน ความแต่ความพอใจของผู้เขียนซึ่งกองบรรณาธิการพยายามที่จะรักษารูปเดิมไว้ ฉะนั้นอาจจะเกิดความบกพร่องบางเรื่องมีวิธีอ้างอิงต่างกัน ทางกองบรรณาธิการเพียงแต่คอยมีให้มีการอ้างอิงในบทความแต่จะเรื่องนั้นผิดแปลกกันมากก็น่าเสียดาย

สวัสดิ์

น.ก.